Elemente de psihologie canina - COMPORTAMENT CANIN

Ierarhia de grupa

Cainii sunt animale de grupa ce accepta conducerea impusa de un exemplar dominant. Din punct de vedere canin, ordinea in grupa nu poate fi bazata decat pe relatia de dominare si subordonare, relatie care are meritul de a tine grupul inchegat. Acest fapt implica existenta unui conducator si stabilirea unei ordini ierarhice.
Intotdeauna, in cadrul grupei, un caine preia conducerea. Rolul lui este foarte bine determinat, el fiind cel ce domina grupa, stabileste organizarea acesteia, mentine disciplina si ierarhia in grupa. Urmatorul pozitionat ierarhic va fi controlat numai de conducator si, la randul sau, va controla restul grupei. Si tot asa, fiecare caine isi cunoaste pozitia ierarhica si rolul sau in grupa.
In activitatea grupei, conducatorul isi mentine cu fermitate pozitia. El este cel ce initiaza jocuri, da semnalul pentru vanatoare, mananca primul, isi apara teritoriul personal, monteaza primul femelele in calduri, isi protejeaza hrana si grupa cu orice pret.

Bineinteles ca ordinea in grupa se schimba cu trecerea timpului. Intotdeauna exista alti caini care, la cel mai mic semn de slabiciune a conducatorului, sunt gata sa provoace dispute pentru dreptul a accede la pozitia ce confera maximum de autoritate.
Cand va luati un caine, odata ce l-ati adus acasa, familia dumneavoastra devine grupa sau haita lui. De aceea, prin prisma celor mentionate mai inainte, este extrem de important ca puiul sa-si cunoasca pozitia ierarhica in familie.
Acest lucru va asigura echilibrul nervos al cainelui, linistea familiei dumneavoastra si, totodata, va determina capacitatea cainelui de a se adapta la un program de disciplinare.
Important! O relatie de tip dominant–subordonat este imperativ necesara in orice gen de dresaj, indiferent de metoda folosita.
Ideea ca puiul trebuie sa aiba un singur stapan in familie este total gresita si, mai mult decat atat, da nastere unor devieri de comportament greu de corectat in timp, cum este agresivitatea fata de membrii familiei (in special fata de aceia care sunt pozitionati inferior in cadrul ierarhiei de grupa). De aceea, este extrem de important ca toti membrii familiei sa dobandeasca pozitia de conducator fata de caine. Iar acest lucru se realizeaza stabilind un numar de reguli pe care toti membrii familiei trebuie sa le aplice cu fermitate, pastrand insa o atitudine placuta si chiar dragastoasa fata de caine.
Odata ce ati reusit sa va impuneti rolul de conducator, acesta trebuie mentinut in permanenta. Cainele, cu o surprinzatoare constanta si subtilitate, va va testa pentru a gasi o fisura in ierarhie. El va incerca

sa „castige teren” prin dragalasenii, insa daca va obtine pozitia dorita, vor aparea probleme de comportament care se vor agrava odata cu maturizarea.
Pentru evitarea aparitiei problemelor de comportament va recomandam sa tineti seama de sfaturile ce urmeaza, pe care le propunem ca pe adevarate axiome.
Nu lasati puiul sa stabileasca directia de mers atunci cand sunteti la plimbare.
Cand trage in lesa sau o ia inainte, pur si simplu bateti din palme si schimbati directia de mers.
Nu lasati puiul sa doarma in pat, pe canapea sau pe fotolii.
Hraniti puiul numai la orele programate pentru masa.
Nu va faceti un obicei din a mangaia puiul neconditionat.
Mangaierea este o recompensa puternica si este bine sa o conditionati de executarea corecta a unei comenzi.
Limitati-i puiului accesul prin apartament si nu-i permiteti sa iasa si sa intre primul pe usa atunci cand il scoateti sau il aduceti de la plimbare.

Lumea senzoriala a cainelui
- Simtul Tactil
- Gustul
- Auzul
- Vazul
- Mirosul
- Ceasul biologic al cainelui

Motivat de ratiuni diferite de cele pe care le experimentam noi, cainele se afla intr-un conflict intre ceea ce ar trebui, in mod instinctiv sa faca si ceea ce ii cerem noi. Daca ne dorim sa modificam sistemul de valori si importanta instinctuala a modului in care cainele se comporta in situatii bazate pe reguli umane, va trebui sa recompensam si sa sporim recompensa atunci cand ne asculta pe noi, stavilind pornirea naturala de a face cu totul altceva sau de a pedepsi fizic ori verbal cainele.
Cunoasterea capacitatilor si totodata a limitelor cainelui ne ajuta sa intelegem felul in care acesta percepe realitatea inconjuratoare.
Pentru a ne explica mai bine comportamentul si reactiile cainelui avem nevoie de date referitoare la simturile acestuia, deoarece, prin intermediul simturilor, el primeste informatii ce ii determina si ii influenteaza comportamentul.
Un caine care este lasat liber prin curte isi va saluta cu bucurie familia, atunci cand membrii acesteia se intorc acasa. Modul natural in care un caine saluta revenirea grupei este sa sara si sa-i linga pe botic pe cei reveniti (informatie genetica ce isi are radacina in

comportamentul puilor care, astfel, provocau regurgitarea hranei de catre parintii intorsi de la vanatoare).
Faptul ca afara este noroi, ca ploua sau ca stapanii sunt imbracati pentru o ocazie speciala, nu va modifica deloc comportamentul cainelui. Si iata ca ceea ce pana mai ieri era permis si chiar incurajat, acum, cand labele murdaresc hainele curate cainele este certat sau, mai rau, bruscat sau batut.
Pentru a trata pornirea exuberanta a cainelui de a trata "ca un caine" situatia, dresajul se impune a fi inceput inca de la varsta de 2 luni. Si chiar daca raspunsul la aceasta problema este un banal SEZI sau ASTEAPTA (pentru executia caruia cainele primeste mangaierea mult asteptata), veti constata cu surprindere cata dificultate reprezinta stavilirea elanului unui pui hotarat sa va dea binete.
Pentru a fi capabili sa educam un caine sau pur si simplu sa-l apreciem ca fiind ceea ce este, se impune sa facem o calatorie intr-o lume senzoriala diferita - Lumea simturilor cainelui - pentru a intelege cum percepe cainele si mai ales,cum raspunde la viata din jurul sau.

Simtul Tactil

Acesta este primul simt care se formeaza. Importanta simtului tactil se observa inca din primele zile de viata. Cand se indeparteaza prea mult de cateaua-mama, puiul incepe sa o caute, plange si isi leagana capul ca un pendul pana o regaseste, lipindu-se de corpul ei. Aceasta atingere il calmeaza si il elibereaza de stres. Simtul tactil isi pastreaza importanta pe toata durata vietii cainelui. Atingerea (mangaierea) ramane cea mai puternica recompensa, chiar si pentru cainii care au fost dresati folosind drept stimulent mancarea.

Gustul

Gustul, la caini, este functional inca de la fatare, dar capacitatea sa este extrem de redusa. Spre deosebire de oameni, care au in jur de 9.000 de papile gustative, cainii au numai aproximativ 1.700 de papile, dispuse in zona anterioara a limbii (dupa cum demonstreaza dr. Katherine Houpt, de la Asociatia Medicilor Veterinari din Canada). In studiile facute asupra gustului la caini, Katherine Houpt a constatat ca femelele prefera hrana indulcita intr-o proportie mai mare decat masculii si, de asemenea, faptul ca mai toti cainii prefera hrana calda celei reci. Cu toate ca mirosul este cel ce atrage initial cainele catre un gen de mancare, acest simt nu mai are un rol important odata ce cainele incepe sa manance. Intr-un experiment efectuat pe caini lipsiti de capacitatea mirosului, Katherine Houpt a constatat ca 85% dintre cainii testati au preferat carnea in locul mancarii uscate.

Auzul

Auzul cainelui este cu mult mai fin decat al oamenilor. Cainii pot auzi sunete cu frecvente cuprinse intre 20 si apro-ximativ 50.000 de hertzi. De asemenea, ei pot detecta sursa unui sunet cu o intensitate extrem de redusa (60 de decibeli). Cainii pot auzi un sunet slab de la 25 m, pe cand omul aude acelasi sunet de la cel mult 6-7 m. Totodata, mobilitatea urechilor ii permite cainelui sa „scaneze” pur si simplu mediul, din punct de vedere sonor.
Acuratetea auzului la caine se intinde pe aproximativ 8 octave si jumatate, iar Pavlov a atras atentia ca un caine poate distinge tonalitati separate de numai o optime de ton. Dealtfel, folosirea diferitelor tonalitati in dresaj este mai mult decat benefica, acesta fiind primul pas in eliminarea acordarii recompensei cu mancare. Interdictia NU sau FUI se da intotdeauna pe un ton grav, adoptand o atitudine usor distanta, iar recompensa BRAVO se da pe un ton inalt, vesel, aproape ca o invitatie la joaca.
Aceasta maniera de lucru intareste intarirea pozitiva a unui anumit tip de comportament. Iar daca viteza de reactie a stapanului este buna si interdictia vine atunci cand cainele este pe cale sa comita o "infractiune" sau chiar in timpul actiunii respective, folosirea tonalitatii joase va avea efectul scontat.
Pentru a-i intari increderea in sine, cainelui i se ofera un BRAVO vesel, pe un ton inalt, de indata ce inceteaza, macar si pentru o secunda, actiunea pentru care a fost amendat. Cel mai usor, diferentele de tonalitate se impun, pentru prima data, atunci cand vrem sa interzicem cainelui accesul intr-o camera. Dealtfel, distingerea diferentelor de tonalitate este dovedita de toti cainii care recunosc zgomotul motorului masinii stapanului, dintre atatea altele. Tot pe acuratetea auzului se bazeaza si comenzile date cu ajutorul fluierelor care emit ultrasunete.

Vazul

Acest simt ajunge la maturitate in jurul varstei de 4 luni. Pana la aceasta varsta, puiul vede neclar, iar daca incepeti predresajul mai devreme de aceasta varsta , oferiti puiului sansa sa vada mingea sau carpa, repetand miscarea de stimulare, in situatia in care acesta nu o sesizeaza de la inceput.
Sub nici o forma nu se corecteaza un pui sau un caine adult pentru ca observa cu intarziere sau chiar nu vede un obiect in miscare. Capacitatea cainelui de a observa un obiect in miscare este de cel putin zece ori mai mare decat a omului; cainii pot sesiza si cele mai mici schimbari in mediu sau in starea emotionala a stapanului. Astfel, un caine ciobanesc poate observa de la un kilometru un semn facut de mana ridicata a ciobanului. In mod cert insa, cainele vede mult mai bine aproape decat la distanta. La intrebarea daca un caine vede sau

nu culorile, nu se poate da inca un raspuns ferm. In urma testelor realizate in laborator, unii specialisti sustin ca, rudimentar, cainii pot distinge culori. Cu cat un caine vede mai bine lateral, cu atat vederea in fata este mai redusa. Acesta este motivul pentru care unii caini gasesc cu dificultate jucaria ce se afla chiar sub nasul lor. Pe timp de noapte, vederea cainilor se adapteaza destul de bine, insa nu atinge nici pe departe performantele vederii pisicilor. Oricum, noaptea cainele vede mai bine decat omul.
Pana nu demult s-a sustinut ipoteza ca vederea cainelui este limitata la alb-negru si nuante de gri. Recente experimente, insa, au scos la iveala faptul ca ochiul cainelui poate distinge cateva culori.
Faptul ca ochii unui caine stralucesc in lumina farurilor masinii se datoreaza stratului opac, numit tapetum lucidum, aflat in spatele celulelor receptoare, strat care reflecta lumina. Cainii au o vedere bioculara si o mica adancime a campului vizual. Focalizarea unei imagini este mai eficienta la rasele cu ochii plasati frontal (precum Canicheul), fata de cei cu ochii plasati lateral (cum ar fi Setterii sau Retrieverii).
Extrem de patrunzatori fata de cele mai imperceptibile modificari ale mediului si avand o vedere periferica exceptionala, cainii sunt eficienti in citirea vizuala a teritoriului si chiar a starilor emotioanale ale oamenilor.
Acuratetea vazului la caine este suficienta pentru a recompune in imagini transmisia TV de norma europeana, care are 625 de linii pe cadru. Cu alte cuvinte, cainii din Europa pot urmari un program TV fara probleme, pe cand cei din SUA, unde se transmite cu numai 525 de linii pe cadru, vad doar puncte si linii in miscare.

Mirosul

Un caine are aproximativ 220 milioane de celule olfactive, pe cand omul are numai in jur de 5 milioane. Dr. Roger Mugford (Marea Britanie, Institutul pentru Studiul Comportamentului Canin) sustine ca, daca membranele ce se afla in nasul unui caine ar fi puse una langa alta, suprafata acoperita de acestea ar fi mai mare decat suprafata intregului corp al cainelui. Un caine obisnuit are simtul olfactiv extrem de pronuntat. El poate detecta si identifica mirosuri atat de diluate, incat nici cele mai sensibile instrumente nu le pot inregistra. De unde si observatia: cainii „vad cu nasul”. Pe aceasta insusire exceptionala se bazeaza succesele obtinute de echipele om–caine in detectarea substantelor explozive, a narcoticelor, preluarea unei urme si identificarea persoanelor disparute sau a infractorilor, gasirea si salvarea sinistratilor etc.

Mirosul este de natura sa influenteze comportmaentul si psihologia cainelui, principalul mod de comunicare si socializare fiind chiar mirosul.
Comunicarea prin miros este mediata de elemnte chimice produse de caini, care se numesc feromoni. Feromonii sunt prezenti in saliva, fecale, urina, vagin si secretiile acestuia, glandele perianale si intr-o glanda situata in regiunea dorsala a cozii. Feromonii unui caine pot influenta imediat reactiile comportamentale ale altor caini, excitandu-i sau inhibandu-i pe termen lung.
Fecalele cainilor actioneaza ca adevarate carti de vizita pentru alti caini, oferind informatii despre sex si pozitia sociala. Un ritual de socializare, de prezentare reciproca, este adulmecarea zonei anale, atunci cand 3 caini se intalnesc. Indiferent de pozitia sociala, cainii se lasa mirositi, ramanand nemiscati, trecand apoi si ei la investigarea celuilalt.
In urma unui experiment efectuat in SUA, s-a constatat ca un numar mare de caini au evitat sa intre intr-un cabinet veterinar, unde un caine intr-o stare de alarma a emis o subtanta prin glandele anale, dar ca acelasi numar de masculi au intrat, de indata ce locul a fost sprayat cu o secretie a unei femele in calduri.
La fel de importanta este si folosirea marcajelor cu urina, insa acestea atrag dupa sine nevoia de a "amprenta" locul deja marcat, iar cainii mai agresivi pot lua in paza teritoiul respectiv.
S-a constatat o reducere considerabila a provocarilor si chiar a atacurilor asupra altor caini, atunci cand s-a interzis masculului sa ude fiecare colt, fiecare tufis sau copac. Se impune, bineinteles, plimbarea cainelui in lesa si, concomitent, inceperea unui program de educare.
Capacitatea cainelui de a analiza si interpreta mirosul tine de dotarea naturala a acestuia. Narile mobile ii permit sa determine directia mirosului, iar analizarea se face prin adulmecare. Am vazut cu totii cum adulmeca un caine, intrerupandu-si respiratia normala. Adulmecerea se face in serii succesive, iar daca in respiratia normala aerul inhalat merge in plamani, prin adulmecare aerul ramane in "culoarele" nazale, unde forma foselor nazale creeaza fluxuri de aer, care fac ca particulele de miros sa se loveasca de receptori.
Aceasta calitate senzationala a cainelui a fost folosita in serviciile de paza, prin formarea cainilor de urma. Succesul cainelui in urmarirea unui miros poate fi sporit prin expunerea repetata la acel miros, in cadrul unei pregatiri specializate, cat si prin administrarea unei cantitati mici de cofeina. Abilitatea cainelui poate creste astfel de peste 10 ori.
De asemenea conditiile climaterice avantajeaza, uneori, prelucrarea unei urme, ideal fiind amurgul zilei, timp in care temperatura solului este putin mai mare decat cea a aerului.

Cainii pot distinge mirosul diferitelor secretii provenind de la sub-brat, palma sau talpa piciorului ale unei singure persoane, iar in urma unor experimente, s-a constatat ca acestia pot detecta prin miros starile emotionale ale oamenilor.
Cei mai buni caini de urma sunt cei din rasa Bloodhound, iar aici par sa exceleze masculii, mai mult ca sigur datorita faptului ca adulmecatul este mult mai des practicat si in comportamentul teritorial si sexual.

Ceasul biologic al cainelui

Cu totii stim cat de exact poate fi ceasul biologic al cainelui. Daca ora de masa este 10, iar stapanul intarzie sa hraneasca cainele, acesta isi va face simtita prezenta venind langa stapan, devenind mai activ, cerand atentie si uneori vocalizand.
Cainii isi formeaza obiceiuri, iar acestea sunt reglate conform ceasurilor lor biologice. Capacitatea cainilor de a-si adapta ceasurile biologice dupa stilul nostru de viata merge pana la acurateatea de 1 minut la 24 de ore. Daca un caine are un program fix, dupa care toate activitatile din viata lui sunt reglate, se formeaza ceea ce se numeste Ritmul Organismului
De asemenea, cainii au capacitatea de a se autoregla la evenimente ciclice care apar la intrvale de ore, zilesau chiar luni. Cainii aflati in pensiuni, care sunt vizitati periodic de stapanii lor, devin mai activi sau mananca mai putin in zilele de vizita.
Constatand importanta mentinerii unui ritm, este bine ca un program de educatie sa aiba in vedere faptul ca dimineata cainii sunt foarte activi, hranindu-se si marcand teritorii,stand mult timp in picioare. In a doua jumatate a zilei vor dormi (iar acest somn este de o mare importanta, el ajutand la refacerea organismului), iar restul timpului il petrec stand, fie in picioare, fie pe jos. De preferat ar fi ca programul de educatie sa aiba cel putin o sedinta de 10 minute dimineata. In situatia in care programul de dresa este planificat pentru dupa-amiaza, cainele ar trebui sa fie odihnit, insa fara a i se fi dat de mancare cu cel putin 3-4 ore inainte!
Existenta ceasului biologic explica si starea de neliniste pe care cainele o arata atunci cand intervin schimbari majore in programul obisnuit.
Un caine cu care se lucreaza disciplina stimulata, intr-un program de 2-3 sedinte pe zi, se va adpta la acest program, cu conditiile ca sedintele de lucru sa aiba loc la aceeasi ora, zilnic. Pentru un progres real, daca regulile impuse sunt respectate de catre familie, o singura sedinta de 10-20 de minute pe zi va fi suficienta.

Caini care rod mobila si hainele
- Caini care rod mobila si hainele

- Caini care sar pe membrii familiei si (sau) pe straini
- Urinarea si defecarea in casa

Toti cainii au o perioada în viata în care rod si distrug obiecte si lucruri din casa. La pui acest lucru este firesc în perioada schimbarii dentitiei. Schimbarea dintilor irita gingia si, daca nu sunt supravegheati, puii pot distruge obiecte din casa în încercarea de a elimina acest stres. În mod normal, odata ce dentitia este finalizata, problema dispare de la sine. Cainii care continua sa roada diverse obiecte si dupa aceasta perioada au motive generate de stres, cum ar fi:
plecarile si sosirile stapanului de acasa sunt încarcate de emotie
mangaieri si atentie acordate în exces atunci cand stapanul este acasa
stapanul nu are autoritate în fata cainelui
pedepsirea cainelui prin izolarea acestuia în alta camera
cainele este batut sau certat atunci cand stapanul ajunge acasa, adica la o buna bucata de timp dupa ce acesta a distrus un obiect
schimbari în programul de masa
schimbari în programul zilnic obisnuit
plictiseala
Nu uitati! Pentru a da rezultate, orice corectie trebuie aplicata în timpul greselii sau imediat dupa. Altfel, cainele nu va mai asocia corectia cu comportamentul sau, ci mai degraba cu persoana dumneavoastra.
Obiceiul de a roade obiecte poate fi si urmarea unui comportament educat!
Aceasta se întampla atunci cand stapanul initiaza si încurajeaza jocuri folosind, în loc de panza de sac, obiecte personale.

Program de corectare a comportamentului
Primul pas este sa identificati cauza declansarii comportamentului. Apoi, începeti sa lucrati pentru dobandirea si mentinerea autoritatii. Aceasta implica parcurgerea unui program de dresaj sau predresaj (pentru pui). Cainele va învata comenzile SEZI-ASTEAPTA, CULCAT-ASTEAPTA si mersul la pas. Stapanul lucreaza cu cainele 2- 3 sedinte pe zi în casa si, dupa ce obtine un rezultat satisfacator, exercitiile pot fi reluate afara.
O zi pe saptamana cainele trebuie dus în zone total necunoscute, în lesa retractabila de 5m, si trebuie laudat entuziast ori de cate ori vine la stapan. La acest exercitiu stapanul se îndeparteaza tot timpul de caine. Exercitiul poate dura 20-30 de minute.
Atunci cand ramane singur în casa, cainelui i se lasa un os, pentru a-i canaliza tendinta de a roade si a-l elibera de stresul provocat de plecarea stapanului. Daca în prezenta stapanului cainele vrea sa roada vreun obiect, tot ce aveti de facut este sa-l strigati, sa-i distrageti atentia si sa-i oferiti osul, laudandu-l entuziast atunci cand

se arata interesat. Ignorati cainele timp de cinci minute, înainte de a pleca de acasa. Nu-i adresati nici o vorba. Cu alte cuvinte, eliminati emotia despartirii.
La întoarcerea acasa ignorati cainele pentru cateva minute. Numai dupa ce acesta s-a relaxat si s-a asezat sau s-a culcat îl puteti mangaia, pret de 3-5 secunde. Apoi, o perioada de cateva minute, nu-l mai bagati în seama, nici macar nu va uitati la el. Lauda si mangaierea nu se acorda în zona usii de la intrare.
Stresul fiind legat de plecarile si sosirile stapanului, zona usii este locul în care cainele se simte cu adevarat frustrat. Aceasta regula este foarte greu de respectat, pentru ca toti suntem emotionati de entuziasmul cu care cainele ne întampina la revenirea acasa si abia rezistam tentatiei de a-l mangaia.
In cazul în care veniti acasa si constatati ca a distrus un obiect, nu-i atrageti atentia asupra acestuia. Oricum, cainele a ros ce a avut de ros si daca l-ati certa sau l-ati bate nu ar întelege de ce e pedepsit. Ignorati cainele pana ce se relaxeaza si, dupa o scurta mangaiere, scoateti-l din camera unde a produs paguba. Abia acum începeti sa faceti curatenie. Pentru perioada în care cainele ramane singur acasa e bine sa-i limitati accesul în camere, lasandu-l în hol sau într-un spatiu restrans, cu o singura jucarie sau un os.
Atentie!
Acest spatiu trebuie folosit în acest scop si cand sunteti acasa, pentru perioade scurte de timp, astfel încat cainele sa nu interpreteze izolarea lui drept pedeapsa.

Caini care sar pe membrii familiei si (sau) pe straini

- Caini care rod mobila si hainele
- Caini care sar pe membrii familiei si (sau) pe straini
- Urinarea si defecarea in casa

Motivele pentru care cainii sar cu labele pe dumneavoastra si (sau) pe alte persoane pe care le întalnesc sunt:
Saritul reprezinta o forma de salut ce îsi are radacina în maniera în care puii si cainii adulti saluta reîntoarcerea unor membri ai grupei, lingandu-i pe bot, cu mentiunea ca puii obtin în urma acestui salut si regurgitarea hranei de catre adultii grupului.
Multi stapani încurajeaza saritul pe ei, prin tentativa de a tempera cainele încercand sa-l dea jos. Chiar si atunci cand tonul vocii denota suparare sau este ferm, atingerea fizica prin care sperati sa-l potoliti constituie pentru caine o recompensa extrem de puternica.
Joaca rezultata în urma acestui salut constituie, de asemenea, o recompensa deosebita. În general, stapanii se plang de acest comportament abia atunci cand cainele le murdareste hainele chiar înainte sa plece la o întalnire importanta… În alte situatii, cand cainele se comporta absolut la fel, nimeni nu pare a fi deranjat.

Prevenire
O metoda de prevenire a acestui gen de salut se aplica cu usurinta la pui. Cand puiul vine bucuros sa va salute, lasati-va pe vine, împiedicandu-l sa sara pe dumneavoastra în încercarea de a vi se apropia de fata. De asemenea, învatand puiul sa execute comanda SEZI, puteti preveni acest comportament.

Program de corectare a comportamentului:
Prima faza a programului este prevenirea sariturii pe stapan:
ignorati cainele la venirea acasa, nu-i adresati nici o vorba, treceti pe langa el chiar daca sare pe dumneavoastra dupa ce cainele, nedumerit, se potoleste, dati-i comanda SEZI (daca nu executa, îl puneti în SEZI cu un minimum de atingere)
dupa executie mangaiati cainele pret de maximum trei secunde, dupa care îl ignorati. În cazul în care cainele sare pe musafiri, regizati cateva vizite ale unor prieteni. Cu cainele în lesa, comandati SEZI. Musafirii trebuie sa ignore total cainele pe durata vizitei. Cainele, înca în lesa, este pus în CULCAT-ASTEAPTA. Dupa aproximativ 10 minute, daca este linistit, poate fi lasat liber.
Repetati acest exercitiu de 6-7 ori, în zile diferite.

Urinarea si defecarea in casa
- Caini care rod mobila si hainele
- Caini care sar pe membrii familiei si (sau) pe straini
- Urinarea si defecarea in casa

Marcarea cu urina a teritoriului personal si a proprietatii este un comportament instinctiv, atat la femele cat si la masculi. Marcarea prin defecare este deseori întalnita, mai ales la femele.
În dorinta de a-si marca proprietatea, cainii urineaza pe un teritoriu, un obiect, un animal, un alt caine sau chiar si pe o persoana. Marcarea cu urina si compararea mirosurilor acesteia pot genera conflicte, uneori sangeroase, între doi masculi dominanti.
În cazul urinarii si defecarii în casa, cauzele pot fi urmatoarele:
needucarea cainelui la timp în ceea ce priveste regulile de igiena si respectarea acestora
schimbarea alimentatiei
cainele sufera de o afectiune fiziologica
cainele este confuz si nesigur în relatia cu membrii familiei umane
cainele este izolat din cauza unui comportament nepotrivit atunci cand vin musafiri
în vecinatate se afla o femela în calduri
schimbarea locuintei.
Avand în vedere multitudinea de cauze care pot genera acest comportament, trebuie mai întai sa determinati unde si cand se

produce urinarea, informatie ce va va ajuta sa stabiliti în mod corect cauza.
Un caine care urineaza o cantitate mare într-un singur loc din casa si refuza sa urineze afara nu a fost bine educat. Asa cum stim, pana ce puii nu au finalizat seria de vaccinuri obligatorii nu pot iesi afara si e problema noastra sa stabilim un loc unde ei îsi pot face nevoile. Cand însa puiul poate iesi, nu va asteptati ca lucrurile sa se schimbe de la sine.
Stapanul trebuie sa-si faca timp si sa înceapa programul de educare si de stabilire a noilor reguli.
În cazul în care cainele urineaza cate putin ridicand piciorul si "preferand" zona usii de la intrare sau zona ferestrelor, se poate spune ca acesta are un caracter dominant si protectiv.
Comportamentul arata preocuparea cainelui de a transmite un mesaj catre cainii din zona si, mai ales, de a-si face simtita prezenta. Cainii care se manifesta astfel sunt lasati, de obicei, sa urineze pe unde apuca cand sunt scosi la plimbare si urineaza cate putin, marcand strada în mai multe locuri.
Am sa exemplific cu un caz extrem de interesant, cand un mascul, dupa ce urina pe mai toata strada, revenea în casa si se posta la geam, urmarind aparitia altor caini pe teritoriul lui. La început, se multumea sa ameninte de la distanta latrand înfuriat atunci cand alti masculi marcau, la randul lor, teritoriul. Dupa o perioada a început sa latre chiar si la trecatori. Frustrarea cainelui a dus, pana la urma la urinarea pe mobila, perdele si peretele cu ferestre ce dadeau spre locul supravegheat.
In cazul în care cainele este învatat sa urineze afara si numai în mod accidental se mai scapa si în casa, ganditi-va daca nu a avut loc o schimbare în alimentatia animalului sau consultati un medic veterinar pentru a elimina posibilitatea unei afectiuni renale.
Aparitia unui nou pui în casa poate, de asemenea, genera "accidente", datorita stresului creat de pierderea afectiunii stapanilor.
Corectarea comportamentului impune urmatoarele masuri:
conditionarea mangaierii si a laudei de executarea unei comenzi
începerea unui program de dresaj bazat pe motivarea cainelui.
in cazul urinarii sau defecarii accidentale, ignorati complet evenimentul si nu faceti curat în prezenta cainelui. Scoateti cainele din încapere si curatati locul.
in cazul în care, la revenirea în camera cainele miroase locul proaspat curatat, corectati verbal cu FUI sau NU E VOIE. De îndata ce cainele îsi muta privirea sau se îndeparteaza de locul respectiv, laudati-l entuziast.
Important! Toti membrii familiei trebuie sa trateze cainele în aceeasi maniera.
În cazurile critice limitati accesul la apa. Nu primiti alti caini în vizita pe durata programului de corectare.

Coprofagia
Acest comportament indica o deficienta digestiva, de obicei o proasta asimilare a proteinelor. O vizita la medicul veterinar se impune, pentru a clarifica situatia. Parazitii interni, de asemenea, pot cauza coprofagia. O alta cauza poate fi si hranirea în exces a cainelui. Aceasta duce la supraîncarcarea aparatului digestiv si imposibilitatea digerarii complete a mancarii. Dupa defecare, cainele îsi mananca fecalele considerandu-le înca substante nutritive. Un program de corectare implica modificarea cantitatii de hrana si a numarului de mese, precum si pastrarea curateniei locului respectiv, dupa defecare. În cazul în care cainele a defecat în casa, de preferat este sa-l mutati într-o camera de unde sa nu va vada cand strangeti fecalele.

Socializarea puiului

Socializarea PUIULUI
Socializarea puiului se refera la expunerea acestuia la mediul inconjurator, la diverse experiente care, avand loc in perioada de dezvoltare a puiului pana la maturitate, marcheaza comportamentul acestuia si, de multe ori, chiar il modifica. In functie de cat de bine este realizata socializarea, puiul va putea sau nu sa aiba o viata fireasca, normala, adaptata la viata de grup.
Prima perioada importanta de socializare este perioada de expunere la viata de cuib. Intre 4 si 7 saptamani, adica in perioada de socializare la grupa canina, puiul invata cum se comporta cainii. Invata sa primeasca mesaje si sa reactioneze la ele. Invata ce inseamna sa muste si sa fie muscat. Prin limbajul trupului, adoptand diferite pozitii, puiul reuseste sa-si gaseasca un loc in grupa, mai precis in ierarhia acesteia.
Relatiile dintre pui sunt de natura subordonat–dominanta, fara ca aceasta ierarhie sa fie permanenta. Prin intermediul mesajelor amintite, ierarhia se poate schimba.
Socializarea la grupa umana este optim sa inceapa intre varsta de 7 si 8 saptamani. Cum am mai spus, aceasta este varsta la care puiul poate fi achizitionat si separat de cuib. Odata dus in noua sa casa, puiul incepe sa treaca prin experiente noi ce il vor ajuta in adaptarea la noua familie.
Socializarea la mediu
Socializarea la mediu poate fi inceputa numai dupa imunizarea cainelui (seria de vaccinuri obligatorii).
Prima iesire a cainelui este deosebit de importanta si trebuie pregatita cu atentie. Este important sa iesiti cu cainele in lesa si sa aveti la dumneavoastra o jucarie, poate o minge, si chiar un pic de mancare (hrana uscata sau cubulete din carne de vita fiarta). Puiul trebuie lasat sa exploreze avand insa grija ca experientele prin care

trece sa fie de natura pozitiva. Pentru primele zile, plimbarile trebuie sa fie scurte, iar atentia puiului puternic motivata catre dumneavostra. Vor fi trecatori care, la vederea unui pui, vor vrea sa-l mangaie si poate chiar sa se joace cu el. Acest gen de contact este pozitiv, deoarece pregateste puiul pentru diversitatea persoanelor care vor aparea in viata lui. Nu uitati insa ca mangaierea prelungita si joaca formeaza adanci legaturi de prietenie si, uneori, chiar dependenta. Persoane straine de familie pot sa mangaie pentru scurt timp puiul, insa niciodata nu lasati pe altcineva sa se joace cu puiul mai mult decat o faceti dumneavoastra.
Folosind stimulentele amintite mai inainte, expuneti progresiv puiul la diferite situatii noi: sunete, trafic, plimbari pe sol cu diferente de nivel, scari, interior de lift, pasaje de metrou etc. Lasati imaginatia sa lucreze pentru ca, cu cat va fi mai expus, puiul va invata mai usor. Cand vorbim de invatat, ne referim evident la formarea si mentinerea reflexelor, la programul de dresaj.

Agresivitatea canina
Una dintre devierile de comportament pe care le pot manifesta cainii este agresivitatea. Pentru a recunoaste sau a preveni aparitia unei asemenea devieri de comportament trebuie ca agresivitatea cainelui, in general, sa fie pe deplin inteleasa.

Starile de agresivitate difera, in primul rand, prin originea lor. Astfel, agresivitatea dominanta este transmisa genetic, iar agresivitatea intre masculi este strans legata de echilibrul hormonal.

Alte forme de agresivitate pot fi generate de mediul inconjurator, de obiecte aflate in miscare, de stari de spirit sau, pur si simplu, pot fi dobandite prin programe de dresaj specializate.

Chiar si in aceste cazuri, starile de agresivitate sunt strans legate de nivelul si limita de stres precum si de gradul de excitatie nervoasa a cainelui. Agresivitatea unui caine nu se manifesta neaparat prin atac direct, cu muscaturi sangeroase, cu toate ca, in cazuri extreme, se ajunge si la asa ceva.

Agresivitatea poate imbraca forme subtile, desprinse dintr-un ritual de comunicare si avertizare ce se concretizeaza in expresii faciale, pozitii ale corpului, latrat, marait ori privire intensa si fixa.

Starea de agresivitate poate fi declansata ofensiv sau defensiv. Cainii pot alerga dupa o persoana sau un animal si sa muste (agresivitate ofensiva) sau pot sa fuga de o persoana sau de un animal si, incoltiti fiind, sa muste defensiv.

Agresivitatea este influentata de sex, varsta, talie, echilibru hormonal, teritoriu, spatiu personal, pozitia ierarhica in grupa si de experientele traite anterior. Confruntarile agresive, chiar sangeroase, pot lua forma unei competitii: lupta pentru mancare, teritoriu, cuib sau rivalitatea starnita de prezenta unei femele in calduri. Aceste confruntari reprezinta pentru combatanti o oportunitate de a-si valorifica potentialul genetic in scopul supravietuirii si perpetuarii speciei.

O enumerare a starilor de agresivitate cu origini diferite se prezinta astfel:

Agresivitate dominanta
Agresivitate posesiva (include agresivitatea competitiva)
Agresivitate din frica (include agresivitatea generata de durere)
Agresivitate protectiva (include agresivitatea teritoriala si agresivitatea materna)
Agresivitate intre masculi
Agresivitate din instinct de vanatoare
Agresivitate invatata
Agresivitate idiopatica
Agresivitate in joaca